

Jacob Sørensen (V):

Lovforslagets undertitel er jo: skattemæssig ligestilling af ægtefæller. Desværre begrænser det sig jo til ligestilling af ægtefæller og giver ikke ligestilling til andre, ikke gifte par i samfundet.

Der er i vore nugældende regler forskelligt, der virker temmelig irriterende i forbindelse med, at formueindtægter, såvel positive som negative, kun skal berøre mandens indtægt, medmindre mandens indtægt er bortelimeret gennem den negative indtægt. Det, der irriterer, er naturligvis det faktum, at det giver en større skat, end hvis påligningen på den enkelte i lighed med arbejdsindkomster blev gennemført, for så vidt hustruen har en lavere indtægt, end manden har.

Hvis man nu som foreslået gennemfører en ændring og man med meget besvær gennemfører en deling af pligt og ret til at betale skat af formueindtægten, men sådan at det beløb, ægtefællerne tilsammen betaler, er præcis det samme som efter de hidtidige regler, så vil det næppe fjerne irritationen og utilfredsheden.

Jeg finder det u hensigtsmæssigt og utilfredsstillende at bringe spørgsmålet om deling af formuerne mellem ægtefæller, når man alligevel ikke vil bruge det efter formålet, på bane. Det, befolkningen i almindelighed ved om formuerne, er, at såfremt ægteskabet ophæves, skal formuen deles lige over, men de bestemmelser, der findes i ægteskabsloven om rådighed over formuen, er ikke ret meget kendt, og det vil give en masse besvær for befolkningen i forbindelse med vurderingen af, hvordan formuen skal deles, ligesom det også vil give et stort besvær for skatteadministrationen, uden at det i og for sig vil give nogen væsentlig reel ændring af forholdene.

Den foreslåede ændring, der går ud på, at negative formueindtægter kan fradrages i den største indkomst og ikke kun i mandens indkomst, kan formentlig gennemføres separat, hvis man ønsker det. Provenutabet vil jo blive det samme, som hvis man følger lovforslaget på dette punkt.

Jeg finder, at en nødvendig begrundelse for at gennemføre en så besværlig procedure, som deling af fællesformuen må være, er, at det kan føre til fornuftige og betydelige ændringer, og det gør det kun, hvis man gennemfører normal påligning som gældende for er-

hvervsindtægter. Heller ikke for særlig indkomstskat og formueskat sker der ændringer i skattens størrelse, men kun en ændring i betalingsreglerne.

Det må i øvrigt efter vor opfattelse være på tide, at man begynder at tænke på at tage skridtet fuldt ud og gennemfører enkeltbeskatning af ægtefællerne, også for så vidt angår formueindtægterne, og jeg håber, at vi under et kommende udvalgsarbejde kan få oplyst, hvor stort et provenutab det vil kunne forventes at give i skatte- og udskrivningsgrundlaget; derefter vil vi have et bedre grundlag at tage stilling til forslaget på.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg håber, at det regeringsforslag, som vi i dag behandler, og som drejer sig om skattemæssig ligestilling mellem ægtefæller, kommer til at stå som et aldrig overgået monument over, hvor indviklet dansk skattelovgivning kan være, når den er værst.

Forslaget er så indviklet og så stridende imod den sunde fornuft og imod de hensigter, som regeringen og et folketingsflertal den ene gang efter den anden har proklameret, at det ikke må gennemføres.

Når dette er sagt, må det tilføjes: det er ikke en rimelig behandling af en velmenende skatteminister, at regeringen og partiet nu for anden gang sætter ham i en situation, hvor man forlanger af ham, at han skal gennemføre en stor skattereform, men at den under ingen omstændigheder må koste penge. Reformer koster penge, men det, man får for sine penge, er som regel også pengene værd. Hvis regeringen virkelig ville ofre de penge, der skulle til for at få ophævet sambeskatningen, og tage konsekvensen af alle de dyre ord om, at forskelsbehandlingen af den gifte kvinde skal ophøre på skatteområdet, så var det pengene værd at skabe overensstemmelse mellem ord og gerning.

Jeg indledte med at sige, at forslaget er så indviklet, at det ikke må gennemføres. Jeg vil gerne underbygge påstanden.

I den gældende kildeskattelovs § 4 hedder det: „Den gifte mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende hustrus indkomst og formue“, og så følger en række undtagelser. I forslagets § 4 hedder det: „Ægtefæller, der lever sammen, . . . beskattes hver af deres arbejdsindkomst og af deres formueindkomst og formue.“ Så langt er